

ERSO: MOZARTIST MAHLERINI, KARLSRUHEST VLADIVOSTOKINI

Ta ei lasknud Eesti muusikaelul pärast Neeme Järvi lahkumist provintslikuks muutuda, mis võib kergesti toimuda, kui ees ei ole õiged inimesed. Peeter andis siinsele muusikaelule hoopis tõsisema tooni. Orkestri tase tõusis ja see andis nii pillimeestele kui ka publikule turvatunde, et elu läheb edasi ja kontserdid on tasemel.

Tõnu Kaljuste (1993)

Nii avari ja hingestatuna ei lase Peeter Lilje end mitte alati kuulda näha; eks püüti talle vastatagi samas vaimus. Pealinna kontserdipublik hindas vääriselt Brahmsi "Saksa reekviemi" esmakordset esitust – viimase kohani täidetud saal plaksutas kiitust küllaga.

Ines Rannap (1981)

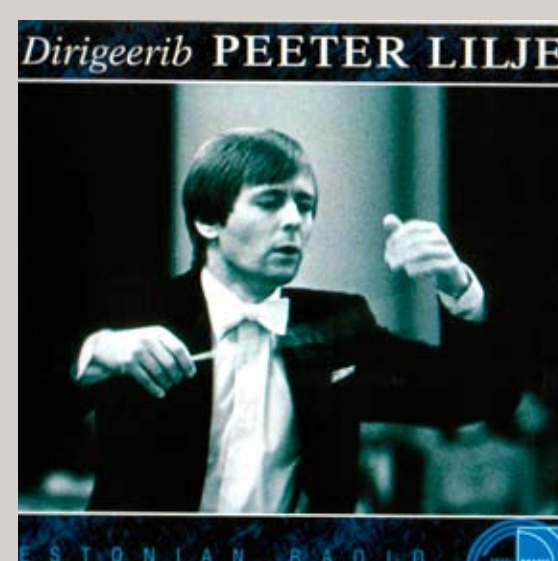

Peeter Lilje ja ERSO Sibeliuse-tõlgitsused võttis publik vastu tähelepanelikult ja soojalt – neis valitses seletamatu Sibeliuse-atmosfäär. Minu jaoks kõige rohkem Seitsmendas sümfoonia: tegevus- ja arengupinge esimestest hetkedest alates, kestvad mõttekaared, talitsetud kõikvõimsus.

Kristel Pappel (1990)

Lilje Mahleri-tõlgendused on parimad, mida Estonia kontserdisaalis kuulda võidud. Lilje on meie dirigentidest ikka enim osanud süveneda esituse detailidesse ja neid orkestrilt ka kätte saada. Aga just Mahleri juures on see hädavajalik. Jäägitult veenev oli ka Kuuenda sümfoonia terviku arendus ning plahvatuslikud kulminatsioonid, mis tõesti vajavad jõulist, avari emotsionaalsust.

Merike Vaitmaa (1985)

CD-salvestuste hulgas ei ole Lilje dirigeeritud Rahmaninovi "Sümfoonilisi tantsu". Rahmaninov ei meeldi mulle, aga Lilje tõlgendus ei jätnud minu Rahmaninovi-kujutlusest midagi järgi. See oli midagi muud: õrnus ja sügavus, jõud ja kirkus, senitundmatu nukker tundesädelus.

Rahmaninov oli üks kõrghetki, mida ei olnud pärssimas üks Lilje puhul väga aimatav hoiak: mingi sisemine vaev, läbi halli kivi mineku ping.

Evi Arujärv (1996)

Gastrollid ERSOga

1980	Leningrad, Armeenia
1981	Leningrad, Venemaa linnad
1982	Leningrad
1983	Leningrad, Ukraina linnad, Moskva
1984	"Kuldse ringi" linnad, Leningrad
1985	Taga-Kaukaasia linnad, Leningrad
1986	Kaug-Ida linnad, Soome linnad
1987	Siberi linnad
1988	Läti linnad, Murmanski oblasti linnad, Bulgaaria linnad, Leningrad
1989	Soome linnad, USA ja Kanada
1990	Rootsi linnad
1992	Karlsruhe

ERSO kaks peadirigenti, 1989.

Ajalooratas on hetkeks peatunud samas paigas, kus 11 aastat tagasi. Tookord lahkus ERSO eest peadirigent, kelle ande suurust me ehk alles nüüd tõsiselt võtame. Algavast hooajast lahkus peadirigendi kohalt Peeter Lilje, kes oleks võinud Neeme Järvi lahkumisavalduse peaaegu samal kujul ümber kirjutada. Muutunud ei ole midagi – ERSO saatus on ERSO enese mure.

Toomas Kahur (1990)

Severomorsk, 1988.

Viimastel aastatel on ERSO üsna palju ringi liikunud. Traditsioonilised on igakevadised kontserdid Leningradis. Moskvas esines ERSO viimati viis aastat tagasi. Moskva nõudliku, arenenud muusikamaitsega publiku ees tõuseb iga orkestrandi vastutus ja kogu orkestri kõlapilt muutub eredamaks, võetakse ennast tõsiselt kokku. Neil külalis-esinemistel on teinegi pluss. Kui kodus saame kava ainult ühe korra ette kanda, siis nüüd on võimalik muusikasse enam süveneda, sellest tõeliselt rõõmu tunda.

Peeter Lilje (1983)

